

1. Господарський кодекс України від 16.01.2003 № 436-IV // (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2003, № 18, № 19-20, № 21-22, ст.144). – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/436-15>
2. Бабак О. Основні види відповідальності суб'єктів господарювання у зовнішньоекономічній діяльності. Підприємство, господарство, право. N10. 2011. С.144-148.
3. Вінник О.М. Господарське право: навч. посіб. / О.М. Вінник; МОНУ. – 2-ге вид., змінене та доп. К.: Правова єдність, 2009. 768 с.
4. Господарське право: підручник / В.С. Щербина. – 6-те вид., перероб. і допов. К.: Юрінком Інтер. 2013. 640 с.
5. Віхров О.П. Адміністративно-господарські санкції як гарантія права суб'єктів господарювання на економічну безпеку. Проблеми правознавства та правоохоронної діяльності. 2012. № 3. С. 216-220.
6. Ольховик Л.А. Форми господарсько-правової відповідальності суб'єктів господарювання. Порівняльно-аналітичне право. №1. 2018. С. 140-142.
7. Щербина В.С. Господарське право: підручник. 3-тє вид., перероб. і доп. К.: Юрінком Інтер, 2006. 656 с.
8. Шишка Р.Б. Окремі аспекти господарсько-правової відповідальності. Юридичний вісник. 2015. С. 5-10.

Скорик Надія

здобувач вищої освіти

Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник: Смесова Вікторія Леонідівна,

доцент кафедри теоретичної та прикладної економіки

ДВНЗ «Український державний хіміко-технологічний університет»

ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Активізація інвестиційної діяльності є однією з передумов створення нових робочих місць, забезпечення соціальної спрямованості та економічного розвитку господарства. Основою успішної інвестиційної діяльності є належне правове регулювання інвестиційних відносин. Вітчизняне законодавство містить значну кількість нормативно-правових актів, що регулюють відносини в сфері інвестицій, тому конкретизація й удосконалення правових норм у зазначеній сфері суспільних відносин сьогодні є актуальною.

Вирішенню даної проблеми присвячено роботи Ю. Атаманова, Р. Бойчука, О. Вінника, Л. Волкович, К. Гуменної, Д. Задихайла, В. Кудрявцевої, М. Овчиннікової, В. Поєдинок, Ю. Притика, А. Сухорукова, М. Чернухи та ін. вітчизняних вчених, які розв'язували задачу систематизації і модернізації інвестиційного законодавства. Отже, на переконання науковців вдосконалення нормативної бази є одним із напрямів активізації іноземних інвестицій в Україну.

Враховуючи правовий досвід зарубіжних країн щодо іноземних інвестицій, можна дійти висновку, що державна політика у цій сфері повинна бути спрямована на нормативне врегулювання прямого іноземного та портфельного інвестування, функцій органів публічної адміністрації у даній сфері, на які покладено обов'язок реалізації даної політики та визначення державних гарантів у сфері іноземного інвестування.

Згідно до ст. 1 Закону України “Про режим іноземного інвестування” іноземні інвестиції – це цінності, що вкладають іноземні інвестори в об'єкти інвестиційної діяльності відповідно до законодавства України з метою отримання прибутку або досягнення соціального ефекту [1].

З точки зору науковців дане визначення потребує удосконалення, а саме, перерахування всіх видів об'єктів, у які можуть бути вкладені іноземні інвестиції, оскільки даний перелік міститься в іншому нормативно-правовому акті – Законі України «Про інвестиційну діяльність», що ускладнює врегулювання самого процесу інвестування [2].

Крім того, з точки зору вчених-юристів, однією з головних проблем правового регулювання інвестиційної діяльності є недосконале нормативне врегулювання самого процесу іноземного інвестування. Законом України «Про режим іноземного інвестування» передбачено наявність на території України лише одного режиму інвестиційної діяльності, а саме національного режиму, що надає рівні умови діяльності як іноземним інвесторам, так і вітчизняним. На практиці даний режим «рівності» не приваблює іноземних інвесторів, тому що національний режим є вкрай непрозорим, закритим і не зрозумілим.

Водночас, міжнародними договорами у більшості випадків передбачено два режими інвестиційної діяльності, зокрема: національний режим та режим найбільшого сприяння. Положення цих договорів надають інвесторам право самостійно обирати режим для власних інвестицій. Крім того, Закон України «Про зовнішньоекономічну діяльність» передбачає встановлення трьох правових режимів для іноземних суб'єктів господарювання: а) національний режим, який зрівнює вітчизняних та іноземних інвесторів у правах та обов'язках; б) режим найбільшого сприяння, що надає іноземним суб'єктам пільги, щодо мита, податків і зборів на території України; в) спеціальний режим, який встановлюється лише в спеціальних економічних зонах.

Позитивний вплив на активізацію іноземних інвесторів має відносно новий Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо скасування обов'язковості державної реєстрації іноземних інвестицій». Цей закон передбачає скасування обов'язкової державної реєстрації іноземних інвестицій та її заміну на подання статистичних відомостей про здійснення даного виду діяльності. Але на думку науковців, головною умовою залучення іноземних інвесторів є не внесення змін до конкретних нормативних актів, а повне реформування судової і правоохоронної системи, що спрямовані на забезпечення та реалізацію прав іноземних суб'єктів господарювання [3].

Крім того, однією з головних проблем правового регулювання іноземних інвестицій науковці називають відсутність систематизованого й уніфікованого регулювання інвестиційних правовідносин, притому, що законодавство України містить досить значний вміст нормативних документів, які регулюють діяльність іноземних інвесторів і які постійно доповнюються та змінюються. Але наявність колізій між нормамаи законодавства, формування нових прогалін у законодавстві сприяє виникненню все нових і нових проблем у регулюванні інвестиційних відносин. Більшість нормативно-правових актів не виконують повною мірою своїх регулятивних функцій. Значною проблемою є також низька ефективність правових норм, що призводить до ігнорування суб'єктами інвестиційних відносин даних норм або до виникнення ситуації, коли застосування цих норм ускладнено через їх недостатню конкретизацію, протиріччя з іншими нормамаи, які регулюють ті ж правовідносини, тому вони не діють де – факто [4].

Проведений нами аналіз дозволяє зробити висновок, що головною проблемою в правовому регулюванні інвестиційної діяльності є суперечності між нормами різних правових актів, що регулюють одні й ті ж відносини у даній сфері, а також відсутність конкретизації певних норм, що робить неможливим їх використання для реалізації та захисту прав та інтересів суб'єктів господарювання. Для вирішення цієї проблеми пропонуємо створити єдиний кодифікований нормативний акт, який врегулював би різні аспекти інвестиційної діяльності, а, отже, сприяв процесу залучення іноземних інвестицій з метою розвитку вітчизняної економіки.

Бібліографічні посилання:

1. Про режим іноземного інвестування : Закон України від 19.05.1996 р. № 93, 96-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 19. – Ст. 80.
2. Наукове обґрунтування та законодавче закріплення поняття "іноземна інвестиція" / І. А. Гамбург // Держава та регіони. Серія : Право. - 2016. - № 1. - Ст. 81.
3. Проблеми правового регулювання інвестиційної діяльності в Україні / О. В. Федорчак // Ефективність державного управління. - 2017. - Вип. 4. - С. 80-94.
4. Світлична Ю. О. Шляхи вдосконалення правового регулювання інвестиційної діяльності в Україні / Ю. О. Світлична // Форум права. - 2017. - № 3. - С. 204–209. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/FP_index.

Соколов Олег Олексійович,
здобувач вищої освіти
Дніпровського гуманітарного університету

BITCOIN: ЙОГО ПРОБЛЕМАТИКА І МОЖЛИВОСТІ

Про Bitcoin і технологію Blockchain чули навіть ті, хто ніколи не користувався криптовалютами та не розуміє, що таке mining. Швидке зростання популярності та курсу віртуальних грошей, а надто з початку 2017 року, зробило їх трендовою темою.

Окрім того, в Україні і багатьох країнах світу відсутній законодавчий статус криптовалюти, а більшість пояснень у відкритому доступі переобтяжені технічною інформацією.

У сучасному світі біткойн та криптовалюти в цілому починають все частіше про себе заявляти. Відтак із ростом популярності росте і цінність валюти. На даний момент криптовалютою №1 є біткойн. Саме біткойн є першопрохідцем, який зараз починає широко використовуватися не лише учасниками криптовалютних спільнот, а й глобальними корпораціями та банками.

Наприклад, недавно стало відомо, що за біткойн можна купити апартаменти класу "люкс" в Дубаї, або ж заплатити за житло у Лондоні. Можливості застосування цієї криптовалюти щодня збільшуються. Тому у світ криптовалют вливається щоразу більше людей.

Завдяки технології блокчейну, біткойн виглядає досить надійною та надзвичайно прогресивною у перспективі валютою на світовому економічному ринку.

Bitcoin - це, власне, перша і найвідоміша з безлічі інших віртуальних валют. Головна її перевага – неможливість підробки, позаяк одна «монета» (англійською «coin» - монета) - це набір даних, ретельно захищений від злому і